

Ellinger: Jeg kan efter denne Udtalelse af det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) lade Spørgsmaalet Hald ligge, for nu udredede det ærede Medlem jo den Ting, og den højtærede Konseilspræsident kommer ingen Vegne, naar han mener, at den nuværende Finansministers Udtalelse til Brun den Gang var ironisk Tale, bag hvilken der ikke laa nogen som helst Tanke. Finansministerens Syn paa den Sag var, at der saamænd ingen Grund var til at forhindre Hald i at træde ind i Embedet igen, det er der ingen som helst Tvivl om.

Den ærede Konseilspræsident talte om, at jeg har sprængt Højre. Paa ingen mulig Maade. Jeg staar netop som det centrale i Højre, og her tager den ærede Konseilspræsident lige saa meget fejl som i Spørgsmaalet om Frederiksbergkredsen. Den Kreds, hvor mit Stemmetail er gaaet frem Valg efter Valg, sidste Gang med 800 Stemmer, synes der ikke at være noget som helst Tegn til, at jeg skulde sætte over Styr, og det vil den højtærede Konseilspræsident ogsaa faa at se, naar han bestemmer det.

Rode: Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) betegnede sin Stilling i Højre som central, og det er vel nok rigtigt, idet han er det Centrum, hvorimod man fra alle Sider i Højre lige villigt sigter for at ramme ham og blive af med ham. Jeg tror, at det ærede Medlems Politik i denne Samling har været af en saadan Art, at man i begge Højres Grupper er lige lykkelig over, at han ikke hører til nogen af dem. Den Maade, hvorpaa det ærede Medlem nu, sekunderet af det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen), omtaler Hald-Affæren, vidner om, at de Herrer ere ganske ude af Stand til at forstaa, hvad der foregaar.

Idet Ministeriet tiltræder, foreligger er en af den forrige Minister tagen Beslutning, hvorefter det siges til Hald, at han skal vælge mellem et af to, og to Dage efter det nye Ministeriums Tiltræden erklærer Hald, at han ikke kan opfylde den stillede Betingelse. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har brugt det Udtryk, at der var noget inhumant i, at Hald var bleven afskediget, efter at man først havde tvunget ham til at opgive sine forskellige andre Stillinger. Naar Forholdet nu var saaledes, at den forrige Minister havde stillet Betingelsen, og der for den ny tiltrædende foreligger en Erklæring om, at Hald ikke vil opfylde

Betingelsen, vilde det da ikke være overordentlig inhumant at afskedige ham paa andet Grundlag end netop dette Grundlag? Men naar de Herrer deraf slutte, at hvis ikke dette Brev fra Kontorchef Hald havde foreligget, vilde han ikke være bleven afskediget, slutte de Herrer ganske hen i Vejret. Thi at Hald maatte forlade Ministeriet efter alt det, der var passeret, anser jeg for fuldkommen selvfølgelig, det har været udtalt altid fra radikal Side, skønt det var en Meningsfælle, ogsaa den Gang Brun gjorde den Fejl at tilstille ham det Brev, som den tiltrædende Minister havde foreliggende for sig.

A. P. Andersen: Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) drejer helt om i en anden Gade og kommer ind paa andet end det, der her er Tale om. Der er ikke Tale om, hvorvidt det er inhumant eller ej at afskedige Hald, men jeg taler om, hvorvidt den radikale Presse med det ærede Medlem i Spidsen har omgivet den nuværende høje Regering med en forlorn Glorie i den første Sag, den kom til, skønt den ikke havde det fjerneste med Udrensning at gøre. Naar det ærede Medlem fra Holbæk tilføjer, at selvfølgelig vilde den høje Regering have grebet ind, selv om den tidligere Finansminister Brun ikke havde gjort det, og derved indrømmer, at i Virkeligheden er det Finansminister Brun og ikke den nuværende Finansminister, som har afskediget Kontorchef Hald, skal jeg dertil sige, at man kan ikke se noget Bevis herfor i, at han afskediges, som Tilfældet er, med fuld Pension og dernæst beholder et af Staten lønnet Arbejde i Ejendomsskyldkontoret, thi hvis det var Alberti-Udrensning, maa jeg antage, at den høje Regering maatte kunne afskedige ham ogsaa fra dette Kontor, naar den forhenværende Finansminister Brun havde kunnet afskedige ham som kongelig Embedsmand.

Rode: Det er en ganske vidunderlig Iver, hvormed de Herrer betragte Kontorchef Hald som den egentlig centrale Figur i alt, hvad der foregaar her i Landet. De gøre det i den Grad, at de endog sige, at det, denne Mand har foretaget, er af den Art, at der skal berøves ham enhver Mulighed for at eksistere økonomisk, men naar de Herrer tale om at tage ogsaa det honorarlønnede Arbejde fra ham, maa jeg opfatte det, som de Herrer her sige, som noget, de ikke i fjerneste Maade tænke paa, at andre skulle opfatte alvorligt. Det,